

Saște 1947

Paște 1947. Sărbătoare a primăverii sufletești și trupesti, Paștele anului acesta este pentru noi sportivii în același timp semn de hotărâre și totodată piatră kilometrică de preț pe drumul nostru. Când ne uităm înapoi nu putem răsufla ușurați pentru că avem oale lungă în față dar ochii noștri pot privi mândri tot ce s'a realizat. Impotriva detractorilor de orice fel și minciunilor de mult demonizate, sportul românesc, popular și democrat, își continuă fără întrerupere drumul.

Paște 1947. Ne aflăm într-un moment încordat și decisiv în istoria poporului nostru, ca și a întregii lumi. De data aceasta nu e toamnă când se năvălește bobocii ci chiar în această primăvară, răscruce în destinul istoriei contemporane. Pentru noi românii Paștele 1947, nu este numai sărbătoarea veseliei primăvărtece ci și a prăgului nou pe care pășim, decizi să apărăm cu toate forțele cel mai sfânt din: pacea.

Din păcate, pentru că războiul, — pe care noi l-am voit ci o bandă de briganzi, — sunt încă vii, Paștele 1947 nu este încă sărbătoarea noilor stadioane, a marilor edificii de beton și oțel, căminuri materne pentru tineretul țării. Dar depinde de noi ca mâine să fie așa, de voința, îndemânarea și energia noastră.

Două zile de sport la Budapesta

Footballul austriac și ungar

Văzut de trimisul nostru special: E. HORN

BUDAPESTA (Prin avion). — De sărbătorile Paștelui catolic capitala Ungariei a trăit două zile de sport intens. Prezența echipelor vieneze Rapid și Austria la Stadionul Ferencváros, care au aplaudat cu căldură perfecțiunea tehnica a jucătorilor austriaci. Au fost meciuri clare, unde mai puțin echipele, cât individualitatea jucătorilor a strălucit sub un soare primăvărat. Victoria a revenit ungarilor care s'au dovedit mai eficași decât inferiorii austriaci. Celor ca tehnici. Pusele ungarilor se dovedește mai bune condiții fizice, jocurile câștigându-se la sfârșitul celei de a doua reprize. Într-adevăr austriacii sunt încă prost hrăniți, iar jucătorii, mai ales cei tineri, extrem de fl. rari.

BOGDAN, BODOLA ȘI CO.

La M. T. K. Bogdan a jucat, contra Rapidului din Viena o repriză. A fost ridicol cu driblingul lui încet care a finit

jocul în loc. M'am simțit foarte prost, că footballul nostru nu a putut da altceva ca bu-

Dr. SAROSI (Ferencváros)

Bodola joacă bine și este simpatizat. Muncește mult și țage la fel de prost la poartă ca înainte. L'am văzut la M. T. K. pe Hudegkuti, un interdreapta plăpând, dar extraordinar de clarvorbitor și cu shoot. Va fi un mare jucător. Fundașul stâng B. R. care a fost suspendat de M. T. K. și pe care au vrut să-l "paseze" Cioconului, a jucat și el. Bătrân (37 de ani) chel, boșos dar masiv. Nu mai face ca jucător. Viteza lui de odinioară a dispărut total și nu a mai rămas decât un corp robust și tehnic. Insuficientă în prima zi. M.T.K. a jucat combativ și destul de eficaș și a putut învinge pe Rapid, dar a doua zi jocul nu a mai mers deloc și Austria (la jocul 7 în campionatul austriac) a putut învinge cu 2:1.

F. T. C. (Ferencváros) a jucat cu Rapid în prima zi. A fost un joc bun, câștigat la limita de F. T. C. cu 3:2. S'a jucat un football mai simplu și mai rapid cu pase lungi și cu shooturi dese la poartă.

Lucaci, extrema nu a jucat. (Ei a fost la Libertatea și acum aud că iar joacă în România, la Otetul). În Ungaria nu a mai putut juca din cauza trecutului lui politic. A fost în timpul războiului supravegheat de lagăr și a maltrat pe internați. Există 40 de deca-

rații semnate împotriva lui. Ar trebui să nu mai joace nici la noi. Ar fi rușinos. La Ferencváros am urmărit jucătorii naționali ungari, care au fost propuși și pentru echipa continentală.

JUCĂTORII UNGARIEI
Rudas, fundaș dreapta. Robust, rapid și tehnic. Mike, centru înaintă care însă joacă extremă în echipa națională și Lakat, un half stânga tehnic, care pasează cu precizie la 40 de metri. Totuși nu m'a impresionat decât Rudas, care este cel mai bun fundaș pe care l'am văzut vreodată. Mike nu s'a văzut deloc și Lakat a avut numai momente bune când formând un triunghi

E. HORN

(Continuare în pag. 3)

Sportul inspiră arta

Sportul este fără îndoială un izvor de inspirație pentru artă. Pictura, sculptura pot găsi nemăsurate motive pentru realizări excepționale. Un exemplu în acest sens ni-l dă cehul Stanislav Binar din Brno, ale cărui sugestive sculpturi, — o fază de hockey și una de basket-ball, — le redăm în clișeele noastre.

Când jucătorii de foot-ball ciocnesc ouă de Paști...

Există o veche tradiție, ce a fost respectată cu sfințenie din moși-strămoși. Odată pe an, în orice casă, alături de tradiționalul cozonac se găsește și câteva ouă încondeiate cu mătreațe, sau numai vopsele în culori diferite. De obicei însă roșul este culoarea preferată.

Si în acest an, cu toată scumpetea, fiecare cetățean a cumpărat ouăle de Paști, pe care le păstrează înăsa cu bibelouri și în jurul cărora întreaga familie se adună, privind-le cu admirație.

Grupările de foot-ball, în dorința de a face o mică bucurie jucătorilor (cel puțin de Paști), le-au dăruit câteva ouă, pe care simțindu-se că respectivii s'au grăbit să le primească.

Întâi așa dar pe jucătorii noștri, vedetele de ieri și de astăzi, stând cuminiți și cioc-

fel de prezență, fiind liber să plece din vrea". Ghiciti acum al cui era oul!

Veseli, Marian nu are decât o singură dorință: produsele alcoolice să nu se scumpesc. Ba nu, mai vrea ceva și... deh, cum Basil e puțin poet, o spune în versuri: O, Doamne sfinte, Tu din Cer, Te rog ascultă-mi ruga.

Un singur lucru eu îți cer: Să-mi muți acasă, "Buturuga".

Distruge un nas, și apoi e sigură. E Reuter, cu toate se împacă timoreanul, nu mai cu una nu: "Tare mult aș vrea să găsesc un arbitru care să nu mai fluere offsideurile. Ași fi și eu atunci mai liniștit!"

All mai văzut pensionari tineri, cari să nu aibă apăsarea gârbovită și părul albastru.

Negru este unul din aceste. Fostul portar al Juventusului așteaptă anularea deciziei care l-a scos pe tușe. Pink stăncu!

"Încăpușește-ți ce am găsit în ou, exclamă jubiland Flamaropol. De astă dată toate gurile rele nu vor mai avea ce să spună..."

Si fără să mai aștepte un răspuns, "Flammy" scoate un tricou pe care stă scris mare numărul "11".

E darul cel mai frumos, la care se aștepta Flamaropol.

Radu Florian, sau ce se nu se, supere să-l spunem, domnul, a trebuit să ciocnescă i. mărgineanu

(Urmare în pag. 3-a)

Eu și echipa Continentului de ZENGER

În 1938, când am jucat la Highbury în echipa Continentului contra Angliei, nu credeam că matchul acesta se mai poate repeta. Aveam în dreptă pe Aston, cu care nu mă înțelegeam, iar în stânga pe Pilsa, care juca de unul singur. Era un Babylon modern. Ce puteam face mai mult decât să pierdem cu 3:0?

Eu însumi am fost selecționat doar pentru că Ferraris renunțase. Aveam 23 ani și i-am plăcut lui Pozzo. Aflu că, acum, Parola repetă figura și renunță la post, pentru care a fost selecționat. Așa face la fel în locul lui. Nu-i vorba că sunt și prea bătrân pentru echipa și mai bătrânului Continent. Dar, nu are nici un rost: Cel puțin, atunci, în 1938, aveam ce învinde de la englezi! Era singurul motiv pentru care găseam un match.

15 jucători continentali, avertizați astăzi la Ginecra, nu mai au ce învinde de la football englez în declin.

Dar pentru că matchul se face totuși, așa avea de făcut o observație. Echipa Continentului ar putea fi mai bună decât cea în care am jucat eu. Dar nu va scăpa de înfrângere decât nou conglomerați de vedete. Nu amuse valoarea jucătorilor români prea bine. Pot spune însă că dintre maghiari ar fi trebuit să găsească loc cel puțin fundașul dreptă Rudas, halful Nagy-Marososi și centrul Deak.

Despre mine nu mai poate fi vorba. Mie nu-mi rămâne decât să semnez aceste rânduri triste...

RADU FLORIAN (C. F. R. - B.)

— „Gruparea Juventus dă deslegare jucătorului lor dache, pentru orice grupare, fără nici un

Un rm... grăbit

Amintirile mi-au reînviat acum un an, când, din lipsă de redactori specialiști, am fost „un” adhoc mare specialist la lupte greco-romane.

Si m'am decis, — voi pătrunde tainele acestui sport cu orice preț, și voi face experiență cu orice risc, pe propria mea

(Continuare în pag. 3)

Reportaj pascal

M'AM ANTRENAT CU...

...Târziu

Încă de mic copil am fost atras către exercițiile violente, dar nu pentru a le practica, ci pentru a le vedea practicându-se. Nu că mi-ar fi fost te amă, dar... știți dvs. l. Hm! Și astfel, primul meu contact cu sportul (la vreo 12 ani) a fost făcut cu ocazia unui match de lupte greco-romane între câțiva amatori ai C.F.R.-ului.

La matchuri am fost dus de Hoavah, un vechi luptător, fost campion național.

Însăși, anii au trecut, și am devenit specialist la... football. Totuși vechea pasiune stăruie și uneori devine o adevărată obsesie.

Amintirile mi-au reînviat acum un an, când, din lipsă de redactori specialiști, am fost „un” adhoc mare specialist la lupte greco-romane.

(Continuare în pag. 3)

...Vana

Că să mergi din Pesty la Thermen, trebuie să treci râul Vagă peste un pod mărțurcut care boltă între cele două maluri.

E iunie 1945... Și podul acesta zace prăbușit în mijlocul Vagului. Din toată splendoarea lui, doar spre mai mult arată că a fost altă dată. Incolore, trist, cu greu, trecând și prin valuri, trebuie să-ți faci loc pentru a merge în parcul băilor.

Dar, odată ajuns acolo, uși de această traversare, fiindcă, într-un parc, esti cuprins de vraja naturii, aci mai încântătoare ca oriunde. Printre parcuri, alei cu flori. Printre alei, bănci și în spațiile băncilor, statui.

Albe, sugestive. Chiar un jucător de tennis cu racheta în mână.

Iar mai încolo, o statuie neagră. A lui Beethoven. Și chiar banca unde urășul muzician a găsit alinarea.

(Continuare în pag. 3)

...„C.F.R.”

Ne-am gândit că de acest Paște 1947, pe lângă surprizele ouălor ce veți sparge, să vă oferim și noi pe aceea a unui gazetar sportiv ideal, care să pătrundă stiloul pentru un timp caracare, lucrându-și reportajele „pe viu” și scriind de la după ce va fi trăit intens viața sportivă: acolo pe stadion, în ring sau la grădina de sărituri.

Rodul deciziei noastre, — în cele ce urmează: șase reportaje diferite, de șase redactori diferiți, șase reportaje trăite, și încă din plin...

Postfii cu noi în arend!

...Uipeșt

S'am încălecat pe o... mingio și v'am spus-o așa... Dar zău că nu vă mint. Am eterizat la A-rad cu gândul precis conturat de a mă antrena cu Uipeșt.

L'am urmit și pe săracul Gutman, care n'a văzut în viața lui gazetar cu b'ancii în picioare. În cabină, Szűcs, mi-a dat primele lecții de legat... și ureții, iar eu l-am învâțat cum se... leagă o frază poezică!

(Continuare în pag. 3)

...Zeno Dragomir

Copilul cu boala... m'le prieten. Ne leagă în cupaturile aceluiași pașni: sborul. Nu sbor de la car, ci sbor voinicește pe vârf de prăjină, cu înălțări, cu treceri în lumii, cu reînnoțări în năstip aspru al căderilor.

Ne-au desprăsit anii de furtună, pentru că a poi calmul păcii s'a năpustit drumurile. Eu vindec (1?) de pasiunea tineretii, ei mai aprins. Eu un „fost”, un uitat, ei „campeion român s' balcanic cu visul recordului înclăntat.”

Eu, opriman

(Continuare în pag. 3)

...Ion Mihăilescu

S'le, ceea ce e mai interesant, e că m'am antrenat chiar cu C. F. R., la basket-ball.

Ei, o să spun, și ce mă rosc o fi la asta? O să vă răspund că, nici vorbă, e ușor să răzi de obida semmenului atunci

truchiparea unui desvârgat tehnician, nu este oare superior ploce-tearului?

De aici și până la ideea unui antrenament în comun, unde, utilizând experiența bogată a unei lungi practici profesionale, să înțelegă și descreșcă tainele frământărilor mele, nu fost decât un pas.

Premergător pasului care avea să-mi readucă liniștea pierdută și să înlocuiască încercarea mea, am recurs la o serie de măsuri pregătitoare și strategice.

(Continuare în pag. 3)

...C.F.R.

Și, ceea ce e mai interesant, e că m'am antrenat chiar cu C. F. R., la basket-ball.

Ei, o să spun, și ce mă rosc o fi la asta? O să vă răspund că, nici vorbă, e ușor să răzi de obida semmenului atunci

truchiparea unui desvârgat tehnician, nu este oare superior ploce-tearului?

De aici și până la ideea unui antrenament în comun, unde, utilizând experiența bogată a unei lungi practici profesionale, să înțelegă și descreșcă tainele frământărilor mele, nu fost decât un pas.

Premergător pasului care avea să-mi readucă liniștea pierdută și să înlocuiască încercarea mea, am recurs la o serie de măsuri pregătitoare și strategice.

(Continuare în pag. 3)

...C.F.R.

Și, ceea ce e mai interesant, e că m'am antrenat chiar cu C. F. R., la basket-ball.

Ei, o să spun, și ce mă rosc o fi la asta? O să vă răspund că, nici vorbă, e ușor să răzi de obida semmenului atunci

truchiparea unui desvârgat tehnician, nu este oare superior ploce-tearului?

De aici și până la ideea unui antrenament în comun, unde, utilizând experiența bogată a unei lungi practici profesionale, să înțelegă și descreșcă tainele frământărilor mele, nu fost decât un pas.

Premergător pasului care avea să-mi readucă liniștea pierdută și să înlocuiască încercarea mea, am recurs la o serie de măsuri pregătitoare și strategice.

(Continuare în pag. 3)